

- 98 *Est speciale privilegium dotis ius ad dotem queri irrevocabile filie ex stipulatione Patris, qui in dote est debitor necessarius.*
- 99 *A dote ad alios contractus argui nequit.*
- 100 *Ad stipulationem necessarium est intervenire Nuntium, vel Epistolam.*
- 101 *Antequam liquet de absentis acceptatione, donatio quæ revocatur, etiam si quilibet pro donatario acceptaverit, præter Iudicem, & Notarium.*
- 102 *Etiam dato statuto, quod alteri per alterum queri possit.*
- 103 *De in contractu Constituti clausula accessisset.*
- 104 *Nec ullum discrimen est inter stipulationem Patris, & tertii cuiuslibet præter Notarium, & Iudicem, juxta sententiam Castrensis, Dec. ac Curt. Jun. à Sord. relat.*
- Qui ab impugnationibus nonnullorum vindicantur nu. 195.*
- 106 *Licet Pater stipulari possit pro filio etiam nondum nati, non tamen infertur stipulationem esse irrevocabilem.*
- 107 *Stipulatio requirit præsentiam stipulantis.*
- 108 *Admittitur quamplures numero, & auctoritate conspiciendi propugnare partes filiorum, volentes Patrem posse de feudo novo ex pacto disponente.*
- 109 *Longe tamen communior probatur opinio tribuens Patri huiusmodi facultatem.*
- 110 *Allegatione obiecta Doctorum, & quamplurium ex eis scriptis, ac multis in locis probatur controversiam esse fidei difficultate, quando feudum questum est erogatione integri pretii.*
- 111 *In hac questione recte allegantur Doctores loquentes de emphiteusi, & num. seqq. præcipue 115.*
- 112 *De emphiteusi ad feudum, & e converso recte ducitur argumentum.*
- 113 *Feudum, & emphiteusis sunt ejusdem naturæ, fraternizant, assimilantur, ipsdemque reguntur regulis, nisi expressè contrarium sit juris cautum, cum aliis similibus, que feruntur num. seqq.*
- 114 *Pater feudum acquirit ex erogatione pecunie, censetur investitur cum facultate de eo disponendi.*
- 117 *Feudum etiam ex pacto pecunie questum, tamquam propositum, impetratur in legitimam.*
- 118 *A receptori, & crebriori sententia, minime recedendum, quod pluribus exornatur.*
- 119 *Errant rationes, & argumenta, quibus ununtur ad probandam facultatem Patris disponendi in prejudicium filiorum de feudo titulo oneroso questio, & numeris seq.*
- 120 *Tunc dicitur feudum dubio procul titulo questum oneroso, quando pro ingressu pecunie quantitas est numerata.*
- 121 *Non ita stricte proceditur in rebus acquisitis sudore, sicut in aliis.*
- 122 *Feudum emptum sapit naturam allodialem, ac computatur inter ementis bona.*
- 123 *In feudo empto non succeditur ex natura feudi, sed ex natura contractus.*
- 124 *De illo iudicatur sicut de ceteris bonis, que filius habet à Patre.*
- 125 *Feudum emptiois titulo questum dicitur magis contractus emptiois, quam gratuitæ donatio.*
- 126 *Adeoque nulla queat considerari differentia inter allodialia, & feudalitatem, nisi favor Ecclesie, seu Domini respectivo, quicquid sit non exequitur ex comprehensio in investitura.*
- 127 *Ubi feudum fuit ex Domini liberalitate concessum alicui, & filius, si habere dicitur tamquam quid adventitium à Domino concedente, non à Patre stipulante; quando verò ipse Pater propria pecunia acquisivit etiam pro filio, filii nihil habent à Principe concedente, sed omnia verè recognoscunt à Patre, sudore, vel pretio, vel merita erogante.*
- 128 *Fertur tamquam observatio sfernia, quod feudum numeratæ pretio acquisitionis pro se, & filio, non censetur ex pacto, & providentia, sed potius dici debeat ex providentia acquirentis, cui proinde queritur tam quoad proprietatem, quam quoad usum fructum.*
- 129 *Concessio Principis facta patri, ac filio simul, si patris benemerita extant, vel erogatio intervenit pecunia, nulla comperta est affectionis causa erga filios, facta intelligitur contemplatione solius patris, eique propterea in totum queritur.*

- 130 *Feudum contemplatione Genitoris filio concessum videtur provenire à patre.*
- 131 *In hac controversia præcipue attenditur cuius contemplatio fuerit habita.*
- 132 *Quando prudenter arguimus concessionem factam favore acquirentis, data etiam stipulatione pro filio, nullum jus eis queritur, sed tunc stipulatio apposta intelligitur favore solius stipulatoris.*
- 133 *Seculosa etiam, & non considerata præstatione pecunie, adhuc feudum satis probatur concessum contemplatione acquirentis, eo ipso quod non probatur concessum contemplatione filiorum.*
- 134 *Filiis cum quibus in acquisitione feudi nullum negotium gestum est, dici nequeunt contemplati.*
- 135 *In dubio feudalis concessio præsumitur acquirentis contemplatione.*
- 136 *Extende quando etiam non fuisset erogatum ullum pretium.*
- 137 *Et tunc præsertim, quando nescimus, quod præcesserint ulla merita filiorum.*
- 138 *Tunc concessio censetur facta favore solius acquirentis quando stipulatio filiorum concessio est sub nomine collectivo, nequaquam expressis nominibus propriis filiorum.*
- 139 *Opinio tribuitur Andrea, cuius locus affertur.*
- 140 *Sententia, que negat Patri facultatem disponendi de feudo, in eo sensu intelligenda, quando filii in stipulatione fuerint nominatim nuncupati.*
- 141 *Tanta est vis Argumenti ducti à contemplatione persone, ut etiam si de ipsi filii expressa mentio facta fuisset, adhuc quando habentur conjectura, quod concessio fuisset facta contemplatione acquirentis, eis solummodo feudum tribuendum esset.*
- 142 *Attendendum non est, in quosferum dirigatur, sed quorum contemplatione actus fuerit gestus.*
- 143 *Si acquirentis titulo oneroso pro libito disponit de feudo iure communi inspecto etiam in extraneos, multo facilius admittendum est, quod possit mutare formam feudi, alterum preferendo.*
- 144 *Primogenitura erectio prejudicialis non est investitura feudi ex pacto.*
- 145 *Erectio primogeniture dicitur potius declaratio, quam immutatio investiture.*
- 146 *Filiis qui respectu primi acquirentis nullum jus habent, nullum factum intelligitur prejudicium.*
- 147 *Prejudicium tunc solum illatum dicitur, si locum auferatur, quod sit quasi debitum.*
- 148 *Prejudicium inferri dicitur habenti jus formatum, & certum.*
- 149 *Prejudicium respectu juris querendi satis est ære moris, ideoque non considerabile.*
- 150 *Habens facultatem potest eam, licet in consequentiam aliquibus damnum, aut prejudicium subsequatur.*
- 151 *Facilius admitti debet primogenitura erectio in feudo iurisdictioem habente multiplici fundamento.*
- 152 *Jurisdictio natura sua indivisibilis est.*
- 153 *Melius ab uno, quam à pluribus Respublica regitur.*
- 154 *Reipublica inter se splendorem familiarum Vassalorum conservari, ac augeri.*
- 155 *Familiarum splendor, dignitas, ac memorial ab effectu ex divisione bonorum, quod pluribus exornatur.*
- 156 *Negotia legimus per plures expediri.*
- 157 *Populus utilius est ab uno regi, quam à pluribus, & ab uno tantum pro servitio, ac onerum præstatione gravari.*
- 158 *Inter plures habentes regimen ejusdem gentis, de facili oriuntur discordia.*
- 159 *Discors regnantium multitudo Regnorum operatur excidia.*
- 160 *Ex unitate servitii præstatio gravior, ac utilior redditur.*
- 161 *Principis interese unicuique potius divitem habere Vassallum, quam plures pauperes.*
- 162 *Per feudi individuitatem, servitium ipsum melius conservatur.*
- 163 *Disputandum non est de validitate dispositionis, qua concernit bonum tam publicum, tum privatum.*
- 164 *Vassallus potest, imò debet feudi conditionem meliorem facere.*
- 165 *Diluantur fundamenta ex adverso excitata, & num. seqq.*
- 172 *Stipulatio intelligitur secundum naturam contractus, super quo interponitur.*

- 173 *Verba generalia restringuntur ad ea, que sunt de natura rerum in contractu deductarum.*
- 176 *Plura permittuntur in parte, quæ prohibentur in toto.*
- 177 *Decisiones Doctorum diverse ab Articulis, de quo est questio, non efficiunt, generales distinguende, & conciliande incerte.*
- 178 *Longe distat refutatio feudi in manibus Domini, à prelegato ejusdem ad favorem unius ex filiis.*
- 179 *Donatione facta alicui, & filio donatarius nequit omnes filios privare, rectè tamen potest unum ex illis meliorare.*
- 180 *Item potest donatarius rem donatam inter ipsos filios inæqualiter distribuere.*

In ipso excitati limine Articuli in magno veluti ac spatio mari jactata mens hæret nescia, unde questionis ducto exordia; vix enim sicne Deus amet, credi potest quam in alto contritus pelago hæc questio agitur, quemadmodum exclamat in proposito Galvan. conf. 8. num. 11. imitatus Nattam conf. 495. qui de presentis altercatione consultus eam primis in verbis proficitur arduam, ac perdifficilem, & Michaellem Cras. sentent. §. Legatum qu. 14. n. 19. testantem altercationem ita enodati difficilem, ut propter varias interpretum sententias vix discerni queat, quamvis sitipio communis, quibus perterritus etiam Yabannez de Farria in addit. ad cap. 18. lib. 2. Covar. num. 33. periculosum protulit in questione ita perplexa propriam propalare sententiam, quos eadem ipsa controversie discussio, ac enodatio iustificat, cum inde facili deprehendatur negotio, quanti exultat momentum, ac propterea de illius difficultate ulteriori testimonio minime dato, ejusdem accingimur ad examen.

Videbatur ergo primo aspectu decidendum in hypothesi nostra, boni. Mem. Comitum Camillus de Tarasconis non potuisse in prejudicium aliorum filiorum, ac nepotum ex filio præmortuo dictum feudum Calestani, quod pro se ejusque filii, ac descendentes acquisiverat, prælegare dicto Comiti Octavio Tertio genio.

Multis multi hoc probant argumentis, eam tamen profertur principalem rationem Sord. conf. 305. num. 13. quam etiam Galvan. ab eo mutuavit d. conf. 8. n. 17. quia scilicet postquam Pater stipulatus est feudum pro filiis, jus videatur taliter illis questum, ut postmodum nequeant per quemcumque actum illo privati, juxta reg. l. id quod nostrum 11. de reg. jur. per patrem namque feudum filiationem filio acquiritur utilis actio, l. quodcumque 45. §. Si quis ita, de verb. oblig. unde plures, quos remissive apud Natt. & Cephal. indicat idem Galvan. supra, n. 17. inferunt, non posse Patrem ullo pacto in hoc jure prejudicium inferre. Quare licet filio nulla competat querela adversus paternam alienationem per actum quoque gratuitum universi fere patrimonii factam etiam in ejus fraudem, Galvan. ibid. n. 19. si tamen ipse Pater tamen legitimus administrator alienaret, vel minimam inferret noxam in rebus ipsorum filiorum, illi conquirerentur iustissime, & revocarent alienationem, non secus ac alienasset extraneus, ut probant omnes l. 1. C. de bon. matern. & in l. cum emancipatis 3. C. de præd. minor. licet prædictorum bonorum usufructum habuisset, l. 2. l. 4. in princ. ibi, easdem res quoque modo alienandi, vel pignoris, seu hypothecæ jure obligandi facultate eis penitus interdicta, & §. parentibus, l. 6. §. non autem, per §. sed tantummodo, C. de bonis que liber. Nemo enim præter eum, qui ius habet questum in re, facultatem habet de illo disponendi, nec alius præter Dominum rei dominium transferre debet, l. nemo 6. & toto tit. C. de reb. alien. vel non alienan. l. mater 3. C. de rei vendit. l. cum nemo 5. Cod. de acquir. poss. l. 1. & tot. tit. ff. de reb. cor. qui sub tutela, & Galvan. conf. 8. num. 18.

Quæ quidem vix esse confirmari posse videntur ex prejudicio nedium aliorum filiorum, sed etiam ipsius directi Domini. Et quidem quoad filiorum prejudicium ex doctrina Barr. in l. ut iurejurandi 7. §. Si liberi n. 6. de op. lib. ubi movet contrarium Pater acquirentis emphyteusim pro se, & filiis suis masculis, & feminis, qui masculum heredem instituit universalem, & feminam in certa quantitate, jubendo quod esset tacita, & contenta, nec quidquam ulterius posset pretendere; quarit Barr. numquid filia ista pati debeat hoc prejudicium, quod effugiat nequeat portionem suam bonorum emphyteusicorum, & respondet veritatem esse, quod filie intactum remaneat jus petendi dicta bona dupliciter, prima nempe, quia filia bona emphyteutica non habet uti hæres patris, sed potius à Domino concedente, ut habemus in feudo per text. in c. 1. in princ. de succ.

cess. feud. secunda verò, quia jure cautum reperitur in l. si cum dorem 23. §. Si Pater solut. matr. quod patri ita demum liceat jus filiarum minuire sibi ex ipsius patris stipulatione questum, si eam heredem instituit, vel et tantumdem reliquerit quantum sua detrahit dispositione, juxta quam sententiam ipse Barr. etiam consulit conf. 55. D. Amatus num. 1. & conf. 60. quæst. ista habet duo dubia, n. 2. p. 1.

Quo verò ad prejudicium Domini prædicta confirmantur, quia uno tantum filio electo ad feudi successionem, ceteris filiis exclusis, ipsius Domini iuribus derogatur, cuius interest, quod omnes succedant, ut plures habeat Vassallos, ad text. in c. 1. §. Omnes filii, si de feudo defuncti contentio sit inter Dominum, & c. sicut interest quoque nostra plures habere debitores, ut rectè probant finalia verba l. 4. de lib. legat. ibi, interesse enim creditoris duos reos habere, & dicitur glof. in l. penult. §. Penult. in verbis quod in veritate. Ne quis enim, qui in ius, & c. Natta conf. 475. n. 3.

Pro hac eadem sententia, que filii faveret adversus hanc patris facultatem, non eundem etiam per argumenta, nequaquam deesse videntur juris auctoritates, & testimonia Doctorum, habet liquidem text. in c. 1. in princ. de success. feud. ibi, nulla ordinatione defuncti in feudo manente, vel valente, & strenue defenditur à pluribus, quos ferunt Natta conf. 475. n. 4. & 501. n. 7. cum segg. Galvan. dicto conf. 8. n. 25. & plenissime præ ceteris Castill. quæst. contr. l. 4. c. 5. n. 24. novissime tenet hanc partem de Bene de immun. Eccl. par. 2. cap. 17. dub. 16. n. 45. cum segg. & copiosum videretur in patrocinium filiorum conf. 8. Marci Antonii Peregr. per tot. maxime à n. 37. lib. 1.

Verum his minime attentis, veritas est, quod dictus D. Comes Camillus uti primus acquirens non solum poterit prælegare dictum feudum, sed imò potuisset etiam in prejudicium filiorum de eo dispendere, ex famigerata conclusione, qua dicimus, quod pater primus acquirens prejudicium inferre potest pro sui libito filiis in feudo ex pacto & providentia, Item, in c. 1. §. Si bellum, num. 10. vers. quid ergo si dictum sit, juncto vers. sed illud loquitur in feudo paterno, ubi post relata plura iura in contrarium que loquuntur in feudo paterno, & antiquo concludit, quod si feudum est novum ex pacto, & providentia concessum Titio & libertis, poterit primus acquirens illud alienare, de alien. feud. paterno, & sic Item, dicto loco refert pro hac parte Petrus de Gregor. de concess. feud. part. 3. qu. 7. num. 2. Bald. in authent. si duas ruinas, n. 10. Cod. de sacros. Eccl. Rip. in l. in quartam, num. 129. ad l. falcidia. Picus in l. Titia n. 123. vers. hac conclusio, de legat. secundo, Imol. in cap. potuit, num. 68. vers. in contrarium extr. de locat. & conduct. Cras. sentent. §. Legatum, d. quæst. 14. num. 20. dicens hanc sententiam sine dubio tenendam in consulendo, & judicando. Alexand. conf. 28. late pluribus allegatis, num. 2. lib. 5. Ruin. conf. 154. num. 11. circa med. vers. & ista est clara, & vera responsio, lib. 1. Castrensis. conf. 179. num. 3. lib. 1. Ancharan. conf. 143. num. 3. Honded. conf. 14. numer. 47. lib. 2. Rovit. conf. 35. num. 7. Sigismund. Lohic. conf. 52. num. 1. ubi quod id procedit sub quocumque tenore feudum receptum sit, nisi esset receptum pro se, & Titio filio nominato solum per nomen proprium, & quod hanc opinionem omnes sequuntur nemine discrepante, quem refert, & sequitur Monald. conf. 38. num. 4. in p. innumeros citat Sord. conf. 395. num. 9. cum segg. & latius etiam per duas columnas conf. 305. num. 32. & plenè firmaverat innumericis cumulatis conf. 24. attestando de communi, & quod ab hac sententia recedendum non est, nec in judicando, nec in consulendo, & late patet Galvan. conf. 8. ferè per tot. & præsertim num. 45. ubi de communi, & magis communi Doctorum sententia, & num. 88. Thomingi plena decis. 23. Palma pluribus relatis, conf. 3. num. 18. Speculat. de emphiteus. in princ. quæst. n. 100. in med. vers. cum enim Pater, Gallera: de renunt. tom. 2. cent. 1. renunt. 39. num. 18. Cavalos communes contra communes, qu. 326. Clav. §. Feudum, qu. 42. n. 6. & qu. 41. n. 2. vers. nam feudum novum, plures allegans alios afferentes de communi, alios verò quod sit omnino ab omnibus approbata, Scacc. de feud. lib. 2. cap. 9. n. 1455. & 1456. & in specie, quod Pater possit prælegare uni ex filiis ibid. sub num. 1463. vers. ad secundam extensionem, Aiciat. in Legum. impress. l. 9. conf. 33. num. 20. Ambros. de Vignate, Jacob. in l. 1463. vers. ad secundam de magis communi litt. F. concl. 185. num. 35. Hartmann. Pistor. tom. 2. qu. 4. num. 45. vers. neque etiam tradit, ubi quod nullo in loco, vel communi, vel feudali jure cautum reperitur, Patrem feudum à se acquisitum sive pro se, & hæredibus,

five pro se, & filiis alienare non posse, Urself. in exam. ap. concil. 28. numer. 16. Michalor. de frat. part. 1. cap. 38. num. 21. Trentacio. var. resol. volum. 1. lib. 3. resol. 3. num. 4. Schrad. de feud. p. 8. cap. 6. num. 15. ubi quod alienatio hac feudi novi à Vassallo facta in prejudicium filiorum, & agnatorum indiffinitè quæ est, Giurba plurima Doctorum turba allata de feud. §. 2. glof. 3. numer. 30. & 89. probans quod alienatio valet non solum facta ad favorem unius ex filiis, sed etiam extranei, & pluribus pariter allegatis asseverat, ac quoad prælegatum favore unius ex filiis indubitatum testatur Casill. quod. contr. lib. 4. cap. 5. num. 36. Milanens. decif. 8. num. 42. ubi refert attestantes hanc partem tenere omnes Sculos, & non nunquam audivisse de hoc dubitari in magna Curia, alios pariter dicentes esse veram, communem, & indubitatum sententiam, adeo totum mundum miratus fuerit de certa contraria decisione quondam lata, & alios deum quod nemo auderet contra eam disputare, innumeros pariter pro hac opinione fere Zuccard. decif. Luc. 66. nu. 16. dicens sepius decifum in Rota, adeo non sit amplius dubitandum, quia illa opinio communis, & ab illa Rota semper observata, Franch. decif. 1. num. 20. & decif. 368. nu. 5. Afflic. decif. 112. num. 2. & 248. num. 1. Petr. de Gregor. de concess. feud. part. 3. quæst. 6. num. 19. Mar. Mut. Super concess. Panorm. cap. 26. num. 42. Marta de success. legal. part. 1. quæst. 23. art. 3. num. 39. ubi in specie de facultate primi acquirentis erigendi primogenituram in feudo ex pacto, & num. 4. ac par. 4. quæst. 21. art. 19. numer. 39. innumeros Galpat. Manz. de test. lib. 13. quæst. 5. numer. 28. Peregr. de fideicom. art. 52. numer. 83. vers. feudum autem novum, & decif. 150. num. 30. innumeros cumlans Rot. coram Cavalier. decif. 298. num. 1. & in recent. part. 1. decif. 438. num. 1. & novissimè 17. Christianus. de Curia Helzice. tom. 6. decif. 37. nu. 11. quorum alii loquuntur secundum terminos primi acquirentis, alii verò secundum terminos feudi novi, quod in substantia idem est, etiam illud dicitur feudum novum, quod fuit à disponente acquisitum, est text. in cap. 8. Novam, qui testes sunt concess. ad novam investituram probandum, Bellon. Jun. conf. 9. num. 1. Mattia de success. legal. part. 1. quæst. 23. art. 3. n. 27. Peregr. in conf. pro Serenissimo Raynuno Farnesio nunquam de fide memoriam, quod est conf. in ordine secundum, lib. 1. nu. 38. 19. pluribus Joannes Baptista Bilotta conf. 10. num. 2. cum seqq. Baron. in allegat. in pede tom. 2. de citat. num. 101. & quod initium habuit in persona investiti, nec provenit per successione à majoribus, Raudens. de Analogis latè cap. 34. nu. 194. vers. sequuntur autem, Somsbekius de feud. part. 3. num. 2. Mascard. de probat. concl. 771. num. 14. latè Intrigliol. de feud. quæst. 23. Cassaneus, rub. 3. de Fidei. §. 5. numer. 15. Caball. resol. crim. cap. 182. numer. 2. Pacian. de probat. lib. 2. cap. 38. num. 55. Tusch. litt. F. concl. 141. numer. 3. Com. Opin. div. tom. 1. lib. 6. verbo feudum, fol. mibi 352. vers. feudum novum dicitur, Thefaur. decif. 146. nu. 3. Dec. conf. 390. num. 4. Surd. conf. 351. n. 19. fed illud quis habuit solum à se ipso, & à Domino concedente, ad text. in cap. 1. de duobus fratribus, cap. invest. Larath. in Theatr. feudal. p. 7. dilucidat 2. num. 1.

20. Si autem vera est sententia tot Doctorum roborata suffragio, primum feudi acquirentem posse in descendendum præjudicium illud alienare, multo facilius admitti poterit, quod illud queat gravare, vel alterare in præjudicium comprehensum in investitura, Item. & alii relati per Cyriac. contr. 23. numer. 4. id Bellon. conf. 9. n. 34. Gratian. de concess. forens. cap. 511. n. 2. ac ipsius feudi formam nedum restringere, sed etiam mutare, prout quoad facultatem restringendi formam probat Baron. supra, n. 103. & quoad facultatem mutandi idem Baron. eodem loco, num. 105. nullatenus attento, quod feudum non solum sit ex pacto, & providentia quæritum pro se, & filiis, alterum eorum vocando exclusis cæteris, sed etiam sit cum clausula juris Francorum, vocando omnes filios æqualiter cum præjudicio primogeniti, Giurb. de success. feud. §. 1. glof. 8. n. 45. juncto, n. 55. & §. 2. glof. 3. nu. 30. & 89. 21. idem Baron. supra dicto, n. 103. in med. (latius probabitur Artic. seq. a nu. 11.) Imò etiam feuda ipsa recta facta acquirentis mutari posse, & ita alterari, ut omnes qualitates contra propriam naturam recipiant, ac admitti feudum recti natura, feudum remaneant, testatur Camerac. quem sequitur idem Giurb. dicto §. 1. glof. 8. num. 45. in fine, unde originem duxisse reor famigeratum illud feudistarum principium quo ajunt, primum acquirentem non ligari forma, de quo idem Giurb. dicto, num. 45. dicens, quod id nunquam vidit contraverti in Regno, & hodie dicit indubium, & §. 2. glof. 3. num. 30. adeo edocui à magno Isernia ibidem relato dixerit Intrigliol. de feud. censi. i. quæst. 73. num. 790. quod in primo acquirente ma-

gis attenditur ejus dispositio, quam forma ipsa concessio nis.

Idem pariter verificari in emphyteusi ex pacto, & providentia, probant multi ex superius recensitis Doctoribus, & in specie quoad facultatem disponendi in præjudicium filiorum, communem ostendit Cavalus. §. 326. & quoad facultatem eam prelegandi uni ex vocatis in investitura post multos relatos, veram supponit Angel. conf. 73. nu. 4. & demonstrat. Clar. §. Emphyteusis, §. 16. n. 1. circa fin. ubi quod sibi semper ea placuit opinio, ut scilicet illud quod ego acquiri, possim etiam jure meo alienare, quod etiam asseveraverat, si feudum in §. feudum, §. 40. num. 6. vers. est enim, & generaliter prædicando à feudo, & emphyteusi, videtur firmari posse universale principium, quod pater præjudicare possit in re ab eo acquisita plus legando, vel totum legando uni, dummodò non sit datus ordo præcisus vocatis, Tusch. litt. A. conclus. 439. num. 16. & litt. F. conclus. 283. nu. 85. junctis nonnullis sequentibus, quemadmodum videmus quod donatione facta alicui, ejusque filius potest donatarius alicuius ex filiis meliorare, nec de jure tenetur bona donata æqualiter suis filiis relinquere, sed recte inter ipsos distribuitur inæqualiter, ut latissimè comprobatur Sotomayor lib. 4. quod. contr. cap. 5. vidend. a num. 15. quæst. ad 48. & lib. 5. cap. 68. per totum. Summa enim verò nititur æquitate, quod quilibet in re à se de novo quaestita possit legem quam vult, imponere, vulgat. l. in re mandata §. 2. C. mandati, Franch. decif. 307. num. 2. quæ sine difficultate procedere probat Gratian. capit. 511. num. 4. quando conquirentes de alienatione facta in eorum præjudicium non leguntur nominari, de quo aptius suo loco.

Quamobrem rectè ajunt, quod inter primum acquirentem, & primum feudum feudum ex pacto judicatur hereditarium, licet quoad alios descendentes habeatur tantum ex pacto, Surdus conf. 427. n. 8. ante med. Franch. decif. 398. n. 5. Amendol. ad eund. Franch. ad dec. primam, num. 38. bene Baron. in diffis allegat. post tom. 2. de cit. numer. 103. in med. Jo. Cho. de Marin. de genere, & qualitate feudorum, tit. 3. sub num. 16. vers. præterea ex alio, Capyc. Latr. conf. ult. 10. n. 27. conf. 27. numer. 39. & conf. 79. numer. 8. & 70. Marta de success. legal. part. 1. quæst. 23. art. 3. numer. 38. & 41. Fab. de Anna conf. 4. numer. 41. §. 5. numer. 3. & §. 2. glof. 3. numer. 30. vers. tum quia hereditarius, & num. 89. ubi quod idcirco illdem regitur regulis quibus hereditarium, Mangil. de impur. quæst. 36. numer. 50. novissimè Urfin. de feud. part. 1. quæst. 23. art. 2. numer. 28. & art. 4. num. 4. hancque Andree, & communem Doctorum sententiam in cap. 1. de alienat. feud. pater. testatur de Ponte test. 11. alios 20. n. 15. & in repetitio. ne, c. l. p. Vassallus feudo privetur, l. 22. alios 22. num. 13. & Vassallus ipse primus acquirens investitus de feudo novo censetur, & idem est ac si fuisset investitus cum facultate, quod possit de feudo testari, Jacob. traict. feudal. allat. per Gabriel. com. opin. lib. 3. de jur. emphyt. concl. 2. numer. 44. junct. in præced. & per Port. com. opin. lib. 4. concl. 22. vers. 3. limita, quod id tendit, quod dixit Bald. in cap. 1. §. Hoc quoque num. 2. in med. de success. feud. videlicet feudum novum non habere agnatos, quasi dixerit Bald. nemo est qui contradicere possit si pro libito suo acquirens de eo disponat, Giurb. post Pern. Corlet. & Mur. §. 2. glof. 3. numer. 30. vers. tum quia feudum novum, & num. 89. Petr. de Gregor. de concess. feud. part. 3. quæst. 7. nu. 8. Hieronym. de Pimia in conf. impress. post decif. 8. Milanens. num. 145. Baron. in adduct. allegat. numer. 105. nec ipsi filii, & agnati aliquid prætereundum possunt, nisi ex ejusdem acquirentis persona, ideoque ob paternum delictum illos privari feudo inferunt ex textu junct. glof. in cap. 1. §. Vassallus feudo privetur, Bart. Bald. & alii innumeri relati per Farinac. in practi. crim. a. 25. n. 75. latè Caball. resol. crim. cap. 182. num. 4. quemadmodum non solum Canonis, vel deteriorationem feudi ipse primus acquirens præjudicat filiis vocatis in emphyteusi ex pacto, & providentia, Specul. l. 4. de part. 3. de emphyt. num. 100. post med. quæstio 78. (unde infert, quod si filii genitoris canonem non solvente privantur emphyteusi, quam pro illis fuerat stipulatus, quod est odiosum, multo fortius id concedi debet patre prælegante, quod est favorabile, ad text. in l. cum quidam 19. de liber. & posth.) Rot. de comuni coram Cavalier. decif. 398. numer. 3. quamobrem si filii acquirentis judicio emphyteusim non solum hereditariam, sed etiam ex pacto assequuntur, imputant in legitimam, Com. opin. ad l. 1. lib. 6. verbo feudum, columna 3. vers. feudum à patre acquirentem, Bart. lat. conf. 4. numer. 17. in fin. Albert. Brun. conf. feud. 135. vers. quod si dicitur legitimam, Marta de success. legal. p. 1. a. 25. art.

25. art. 11. n. 36. vel quia censetur quoddam militiæ genus, 39. vel quia obvenit ad instar peculii profectitii, Larath. in Theatr. feud. part. 9. dilucidat. 65. vel tandem quia ipsi filii habere deventur ejusdem genitoris acquirentis beneficium, qui cum potuisset, noluit de eo disponere, Caneer. var. resol. part. 1. cap. 12. num. 65. junct. num. 68. Michelor. de frat. part. 1. cap. 38. num. 35. tunc dubio procul, quando feudum, vel emphyteusim fuit quaestita ab patris, & sic titulo oneroso (de quo infra) ex late tradit. per Merlin. de legiti. l. 2. tit. 1. quæst. 5. n. 24. cum seqq. Mangil. de impur. quæst. 37. n. 21. Rot. in rec. vidend. part. 1. decif. 703. numer. 1. Fachin. contr. for. lib. 4. cap. 23. vers. respondeo si pater emerit, imò primi acquirentis persona videtur solummodo considerari in feudo ex pacto, & providentia, in hoc enim eidem acquirenti succedunt, & succedere dicitur ab eo habere, Camencl. decif. 26. n. 3. & ex ejus beneficio, innumeros allegat. Peregr. conf. 22. num. 3. lib. 2. etiam si sit antiquum, Carol. Patra decif. 2. n. 420. & per mille manus transierit, Mart. de success. leg. part. 1. quæst. 23. art. 3. n. 52. Giurb. ibidem, §. 2. glof. 5. n. 28. ad discrimen hereditarii in quo succeditur ultimo decedenti, Larath. dicta part. 9. dilucidat. 55. Ponte in præf. feud. l. 1. n. 144. & in repet. cap. primi §. Vassallus feudo privetur, l. 2. alios 22. num. 13. latè secutus Andream, quem etiam citat Jo. Thomas de Marin. de generibus, & qualitate feudorum, tit. 3. n. 19. ubi quod maxime in feudo ex pacto, & providentia novo non consideratur nisi primus acquirens, Giurb. d. traict. de success. feud. §. 1. glof. 8. n. 46. quod loci ostendit, quod filii, & successores omnes debent succedere in feudo ex pacto, & providentia primi acquirentis contemplatione, in quo Caneium duntaxat dissentire testatur, licet ipse quoque Caneius asseveret ab hac Isernia opinione recedendum non esse, & iuxta eam semper iudicatum per M. R. C. ideoque dicimus in simili feudo attendendum debere esse herede ipsius primi acquirentis, cap. 1. §. ubi verò an agnatus, Minadous in repetitione Constitutionis in aliquibus super text. constitutionis, n. 68. Pont. d. l. 1. in præf. feud. l. 1. numer. 114. propterea in successione feudali proximam metiendum non à postremo possidente, sed ab acquirente, innumeri probat Peregrin. conf. 20. num. 2. & 4. in 2. & Venturin. conf. 48. num. 104. vers. pro contrarium.

47. Trino post Isernia. utitur argumento Surd. conf. 305. num. 32. ac alia infert ferendi ad comprobandum hanc primi acquirentis facultatem disponendi de feudo: Primum nempe ductum ex generali principio, quod caveatur posse quemlibet pro libito alienare id quod acquirit, nam ut inquit Capus J. C. in l. qua ratione §. 8. Ha quoque de acquir. rer. dom. nihil tam conveniens est naturali æquitati, quam voluntatem Domini volentis rem suam in alium transferre, rectam haberi, que mutuo recepti Imperator in eo per traditionem, insinuat. de rer. divif. Surd. d. n. 32. & conf. 351. sub num. 23. vers. hoc autem stante, Galvan. d. conf. 8. n. 45. Thomlingi decif. 23. n. 3. Menoch. conf. 161. num. 7. & conf. 309. num. 16. Natta conf. 561. num. 17. & nihil tam naturale, quam quod omnis res per causas per quas nascitur, conservatur, arg. l. 3. de interdictis, & reles. & eadem que reformatio, corruptionis etiam fit via, Jalon. in propositio conf. 59. num. 9. & bene Capyc. Galeot. lib. 2. contror. 48. num. 45. & ante eos Bald. in puncto nostre questionis in cap. inter dilectos, num. 12. extr. de fide instr.

48. Secundum argumentum ex eo desumunt, quod ingenius hominibus intercedenda non sit rerum suarum, sua maxime quaestiarum industria, administratio, Surd. conf. 305. n. 32. vers. Secunda est, & conf. 351. sub num. 23. vers. hoc autem stante, Galvan. allegat. num. 45. Iniquum enim ac inhumanum foret, quod propria industria filii non deberet prodesse arg. text. in l. 3. §. Similiter, lib. Ne dolent diligenter operari cum agri dedisse cultura, nec diligentiam suam sibi damnum habere iudicantes intelligant, C. de Allu. & multo etiam inhumanius foret, si propria alicui industria filii foret damnosa, quod utique eveniret, si non fuisset in sua facultate, liberè de re quam acquisivisset, posse disponere; Is enim damnum sentire dicitur, qui suam nequit implere voluntatem, ad text. in l. fin. de usu, & habu. Menoch. in propositio conf. 309. num. 16. & 17.

49. Tertium argumentum ducitur à sensu contrario, cum enim ex functionibus feudalis vestita duntaxat legatur alienatio feudi antiqui, vel patris, videtur quod alienatio novi censetur permilla, quia unus prohibito est alienatio permisso, arg. l. cum Prator 12. in princ. de iud. Surd. dicto conf. 305. n. 32. vers. tertio quia, & conf. 351. sub n. 23. vers. hoc autem stante, Thomlingi decif. 23. n. 3. Natta hac ipsa

ferens argumenta ab Isernia. desumpta conf. 501. num. 17. sic ex ipsis legibus feudi elicitur, quod facilius feudum novum auteretur, quam antiquum, ad text. in cap. 1. an mutus, vel alias imperf. idem Surd. dicto conf. 305. num. 32. in fine.

Proptius autem de feudo ex pacto, & providentia probari solet, ex eo quod idem sit, si stipulatio foret hoc pacto concepta concedi mihi, & filiis, ac mihi & familia, argumento text. in l. fin. C. de verb. signif. & clarius probari videtur ex l. Pater filium §. ad l. falcid. ad cuius concessionis beneficium omnes filii censentur in solidum invitati, facit text. in l. filiusfam. 117. §. an de legat. 1. & tamen rogatus post mortem suam relinquere aliquam rem familiæ, potest unum solum de familia eligere cui relinquat, ad l. unum ex familia 69. §. 1. de legat. 2. & l. si qui cum plures 92. de legat. 3. latè Cephal. conf. 694. num. 30. cum seqq. etiam eligendo remotiorem in gradu, Decian. res. conf. 55. n. 9. in fin. & num. 10. vers. & pro corroboracione, & conf. 501. n. 14. & latissimè plura cumlans Tiraquel. de retrah. lignag. §. 11. gl. 6. n. 7. 8. & 9. bene post Surd. Casill. quod. contr. lib. 5. c. 68. vers. prædicta ista men, quo etiam argumento ubi fuit Rota coram Merlin. in Casenaten. emphyt. 14. Decembris 1635. inter rec. part. 4. tom. 3. decif. 741. & inter ejus impressas 699. in ordine n. 9. ut propterea si certus fundus prohibetur alienari, ut remaneat in illis de familia, licet vocati videantur proximiores agnati, attamen gravatus illum legare potest uni de familia minus proximo, proximioris in odium, Tusch. post Angel. litt. F. concl. 283. n. 89.

Secundo, probant illatione facta à filiis patronorum, licet enim his æqualiter comparat jus ad liberos, in l. i. iusjurandi 7. §. si liberi, de oper. liberi. ipsique patronatus competat uti filiis, non uti hereditibus, ad text. in l. iura §. de iur. patron. & in l. eorum 9. ad l. Jul. majest. tamen Pater liberos uni tantum ex filiis valide relinquit, l. 1. de assignand. liberti. Natta d. conf. 501. num. 18. & si foret primus iuripatronatus acquirens, posset etiam de eo pro suo libito disponere in præjudicium quoque vocatorum, ut post Rot. apud Cavigli. Monerani. Vivian. Menoch. Garziam, & Ricc. probat Venturin. conf. 45. num. 5. quo argumento consuevit uti ad probandum, quod Pater licet prælegat feudum ex pacto, & providentia uni tantum ex filiis, inuui Specular. part. 3. lib. 4. de emphyt. num. 100. in fin. quæst. 78. & abfert idem Natt. post Castren. conf. 475. num. 9. & conf. 501. n. 14. & 18. Soccin. Sen. conf. 25. num. 15. vers. utriusque facit in primo, id quod etiam in proposito luo eleganter deduxit Ger. Spin. conf. 16. num. 79.

Tertio, alii argumentum ducunt à l. 3. in princ. de secund. nupt. qua caveatur, quod mulier convolans ad secunda vota lucra ex priori conjugio filii quaestio cogitur reservare filiis ejusdem matrimonii, & tamen potest inter eos eligere, quem velit lucrum illud habere præcipuum, Casill. quod. contr. lib. 4. c. 5. n. 40. quod non alia ratione sanctum intelligitur, nisi quia lucrum illud provenit ex facto, & personis ipsius mulieris, ideoque æquum fit, ut de eo valeat disponere, Menoch. conf. 309. n. 13. apud quem Castren. relatus etiam conf. 501. n. 14. hocipso argumento utitur ad probandum, quod Pater feudum ex pacto quæritum pro se & filiis valeat uni tantum prælegare, & licet hoc constituto d. l. si cor. restat per authenticum lucrum, ead. tit. ratio nam correctæ non est, sæpe enim evenit, quod correctæ sit lex, ratio tamen legis minime sit correctæ, ut post Bartol. Imol. Abbatem, & Gamb. rectè animadvertit idem Menoch. alleg. conf. 309. num. 15. hoc pariter argumentum fecerunt Natta conf. 475. num. 9. & Casill. ornatusissime, ut assolet d. cap. 5. num. 39. cum seqq.

Quarto, inferunt hoc idem nonnulli ex eo, quod jus quaeritur filio ad feudum ex patris contractu per æquitatem, ergo eadem æquitate tolli potest, si Patris concurrat voluntas, facit text. in l. 3. & ibi Bald. de veris. Surd. conf. 305. num. 32. circa fin. Galvan. conf. 8. num. 43. Mangil. de evict. quæst. 56. num. 22.

Quinto, Giurba de success. feud. §. 2. glof. 3. num. 30. vers. tum quia filius, probat ex eo, quod si filius jure sibi nondum delato, quod Patris beneficio consequi sperat, uti non debet contra ipsum Patrem.

Sexto, alii hanc acquirenti indulgentiam facultatem disponendi de feudo non obstant stipulatione pro filiis, ex eo moti, quia ubi ex actu meo alicui tertio jus quaeritur, possum contraria voluntate illi præjudicium inferre, facit doctrina originaria Bart. in l. qui Rome 122. §. Plavins heredes, n. 1. de verb. oblig. ibi Quidam dixerunt alicui, ut post certum

tempus esset eiusdem Ecclesie idem donator vult istud pactum remittere, quaritur an possit, videtur quod non, quia Ecclesia est iam quæstio actio utilis, l. quoriet, C. de donat. qua sub modo. Tunc contra, sicuti queritur ius servio, & tamen ista pactio potest tolli voluntate donatoris solius, vel utriusque l. 3. & quod ibi notatur supra de servis export. hæc Bart. quem in hoc proposito referunt Ancharan. conf. 143. num. 3. Socin. Sen. conf. 25. num. 15. lib. 1. Mangil. de civit. qu. 56. num. 20. Ger. Spin. conf. 19. num. 80. Surd. conf. 305. n. 32. circa fin. versio. allegatur pro hac parte, & num. 40. Galvan. qui alios plures in puncto assert conf. 8. numer. 51. & Thomings. decif. 23. num. 1.

Et licet doctrinam Bartoli multi contendant restringere eo solummodo in casu, quo aliquis non acceptaverit donationem nomine tertii absentis, tunc commodum donatio cedere debet, eo quia nullum jus tunc illi censetur quæsitum, quod verò secus esse asserunt, quando alienam stipulationem quispiam pro donatario acceptavit, tunc enim jus perfectum quæsitum per contrahentium penitentiam irrevocabile contendunt illi tertio, multos tamen Surdus a. conf. 305. sub n. 13. & 14. Galvan. supra n. 51. circa med. & Ger. Spin. conf. 16. n. 82. & tunc maxime quando oppositum foret juramentum, quod supplere videtur præsentiam, stipulationem, & acceptationem absentis, ac proinde impedire revocationem juris eidem quæsitum, ut post Covar. & alios proponit Ger. Spin. conf. 16. n. 95. quod equidem juramentum si non præstitum legitur in casu nostro, ex tenore tamen supplicis libelli, & Ducali ad eundem referipto approbativo omnium, & singulorum in eo petitum pro interposito habetur, ut compertum faciunt illa verba, & habita la medesima forma, & vigore come se fosse seguita per publico inframento con l'obligatione generale, & speciale di tutti i beni, & con la clausula della sincerità, & immacolata fede, la quale in virtute delle Constitutioni Ducali ha la medesima forma che il giuramento formale.

Adhuc tamen memorata conciliatione minime vise videtur argumenti, quod ut conser, animadvertimus, primò veram controversie resolutionem altiore concordiam exposcere, diligentius enim advertendum docent Surd. d. loco sub n. 40. cum segg. Mangil. d. quæst. 56. a. n. 73. & Galvan. loco pariter superius allato, quod Theorica Bart. potest bino capill. applicari, primo nempe, de quo specificè differit Bart. quando extraneus pactus, seu stipulatus est pro Ecclesia, vel alio quovis absente, quem non habeat in potestate, quo quidem caput accedente acceptatione alicuius vereri possimus, ius aliquod perfectum quæsitum, licet quod stipulationem etiam acceptione pro absente per Notarium, vel alium facta revocatio subsistat, sit licet. A. concl. 439. n. 22. (de quo latius infra) huiusmodi autem paterna donatio non valet, nisi perferret Genitor in primæva voluntate usque ad mortem indiga confirmationis, quam sola donantis mors sibi potest tribuere, juxta text. in l. donationes quas parentes 25. C. de donat. inter vir. & ux. & in l. 2. a contrario sensu in princ. junct. glof. verbo administrato de inf. sic. don. Gratian. cap. 405. n. 18. si enim prior revocata elicitur Patris voluntas, revocata amplius intelligitur donatio, ad text. in d. l. filie, ibi. Si non postea contrarium eius iudicium probatur, Surd. a. conf. 205. n. 32. circa fin. & d. conf. 351. n. 28. Gratian. d. c. 405. n. 3. cum segg. & cap. 663. n. 17. junctis n. 13. & 14. Cephal. conf. 617. n. 75. Tusch. litt. A. concl. 439. num. 22. Mangil. d. qu. 56. num. 18. & egregie descurrit omnino videndum Petrus de Gregor. de cons. feud. part. 3. qu. 7. n. 47. cum segg. nec iure recenseat donationis Pater obligatur ipsi filio saltem civiliter, quid nec deo in potestate donantis (quidquid sit quoad obligationem naturalem) nihil sibi potest acquirere, l. siue mancipatus 17. & l. cum de bonis 1. C. de donat. Galvan. pluribus allegatis. 33. cum segg. quomobrem liberum est ipsi Patri beneficium hoc in filios per stipulationem collatum revocare in testamento, ut vel nisi tantum ex filiis prælegere feudum, vel adimere omnibus, vel transferat in extraneum, ita post Bald. & innumeros alios idem Galvan. vidend. n. 36. quia cum iura antiqua quoad præfecta immutata sint, ut notant in l. placet 76. de acquir. hered. & probat text. in l. cum oportet 6. ibi. Non ex eius substantia, C. de bonis quæ liberis, Socin. Sen. d. conf. 25. num. 15. lib. 1. potest Pater vel in parte, vel in totum marie suo de eo disporre, iuribus & Doctoribus allegatis per Gozadin. conf. 15. numer. 18. & confert text. in d. l. filie, C. de donat. inter vir. & ux. & latius inferius afferenda.

Hæc procedunt, si intelligamus tacitam hanc donationem erutam ex parentis stipulatione censi donationem 77 inter

mod eam docuit Bald. in authent. siquis ruina, num. 10. C. de sacros. Ecclesie. vel ego patente vivente nullum jus, vel illud revocabile omnino pro libito Patris, vel avi, ex eorum stipulatione queritur filiosum, vel nepoti, ita Surd. a. conf. 305. n. 41. id monens summe notandum, licet dicitur paucos animadvertere, cum quo rationatur Galvan. allato n. 51. hoc autem jus, quod ex paterna stipulatione patris acquirunt emphyteusum, vel feudum pro se ejusque filii, & descendentibus, acquiri dicimus iisdem filiis, & quod supra indicavimus, revocabile est ne dum expresse, sed etiam tacite, & revocatum intelligimus, quando ipse acquirens de feudo, vel emphyteusi disponat, ita quod per seiam perseverantiam in priori voluntate usque ad ejus mortem, confirmatio arguatur, secundum notabilem animadversionem Aretini, quem ad id laudant Surd. pluribus allato conf. 305. n. 42. & Galvan. d. conf. 8. num. 51. in fin. vers. dicitur autem, Gratian. c. 495. n. 8. & fere per tot. cap. Ruin. conf. 42. n. 11. lib. 1. satis enim iure stipulatione revocare concessionem, quam fecerat filio, cum de feudo alterius favore disponit, Surdus conf. 351. num. 38. vers. necitiam restitit, Gratian. supra n. 7. Natta d. conf. 475. n. 7. five disponat alienando, five testando, five onus quodcumque imponendo, five renunciando, five alteri quomodocumque contrahendo, Giurb. §. 2. num. 30. vers. amplius & primo, num. 89. quam equidem facultatem adimendi juri filii quæsitum (si quæsitum dici potest, de quo infra) per paternam stipulationem periculolum non videtur tribuere ipsi genitori primo acquirenti, quia verisimiliter descendentes non nocent ab hac magna causa, sed imò salubris consilium capiet, juxta testimonium Papin. in l. nec in ea lege 22. ad l. Juliam, de adul. plura Rot. in recent. par. 3. decif. 299. n. 2. in puncto Surd. a. conf. 305. n. 32. in fin.

Secundum membrum præfate distinctionis in mox recto fundamento allato sub num. 66. vers. secundus vero casus de Genitore, vel avo habente filios, vel nepotes respectivè in potestate, quod per illorum stipulationem jus irrevocabile eis non queratur ut etiam supra libatum est, fundamentum illius conclusionis, quæ dicimus, quod quando Pater stipulatur ipsi filio, quidquid sibi queritur ex paterna stipulatione, videtur illi habere ex donatione ipsius Patris arg. l. filia 18. junct. glof. in verbis ejus iudicium, & ibi Cas. C. de fam. c. 495. n. 13. Ruin. conf. 42. n. 11. lib. 1. Natta conf. 501. n. 13. Mangil. de civit. quæst. 56. n. 16. Surd. conf. 305. n. 32. circa fin. vers. & quando Pater, & 351. n. 27. & sub n. 39. vers. non igitur, Galvan. conf. 8. n. 33. & tunc maxime quando Pater stipulatur pro filiis in acquisitione aliquid exposuisset de suo, puta pretium, ut in puncto Cephal. conf. 617. n. 74. Tusch. litt. A. concl. 439. n. 22. (de quo latius infra) huiusmodi autem paterna donatio non valet, nisi perferret Genitor in primæva voluntate usque ad mortem indiga confirmationis, quam sola donantis mors sibi potest tribuere, juxta text. in l. donationes quas parentes 25. C. de donat. inter vir. & ux. & in l. 2. a contrario sensu in princ. junct. glof. verbo administrato de inf. sic. don. Gratian. cap. 405. n. 18. si enim prior revocata elicitur Patris voluntas, revocata amplius intelligitur donatio, ad text. in d. l. filie, ibi. Si non postea contrarium eius iudicium probatur, Surd. a. conf. 205. n. 32. circa fin. & d. conf. 351. n. 28. Gratian. d. c. 405. n. 3. cum segg. & cap. 663. n. 17. junctis n. 13. & 14. Cephal. conf. 617. n. 75. Tusch. litt. A. concl. 439. num. 22. Mangil. d. qu. 56. num. 18. & egregie descurrit omnino videndum Petrus de Gregor. de cons. feud. part. 3. qu. 7. n. 47. cum segg. nec iure recenseat donationis Pater obligatur ipsi filio saltem civiliter, quid nec deo in potestate donantis (quidquid sit quoad obligationem naturalem) nihil sibi potest acquirere, l. siue mancipatus 17. & l. cum de bonis 1. C. de donat. Galvan. pluribus allegatis. 33. cum segg. quomobrem liberum est ipsi Patri beneficium hoc in filios per stipulationem collatum revocare in testamento, ut vel nisi tantum ex filiis prælegere feudum, vel adimere omnibus, vel transferat in extraneum, ita post Bald. & innumeros alios idem Galvan. vidend. n. 36. quia cum iura antiqua quoad præfecta immutata sint, ut notant in l. placet 76. de acquir. hered. & probat text. in l. cum oportet 6. ibi. Non ex eius substantia, C. de bonis quæ liberis, Socin. Sen. d. conf. 25. num. 15. lib. 1. potest Pater vel in parte, vel in totum marie suo de eo disporre, iuribus & Doctoribus allegatis per Gozadin. conf. 15. numer. 18. & confert text. in d. l. filie, C. de donat. inter vir. & ux. & latius inferius afferenda.

Hæc procedunt, si intelligamus tacitam hanc donationem erutam ex parentis stipulatione censi donationem 77 inter

inter vivos, licet potius videatur esse causa mortis, juxta doctrinam Bart. in l. mortis causa 1. de donat. caus. mortis, ubi quod Pater stipulando emphyteusum, illam eis censetur donare causa mortis, & sic filii videtur adjecti, ut capiant post ejus obitum, & in l. semini, & Tizio 110. in princ. n. 5. de verb. oblig. quo loci inquit, quod licet quoad Patrem acquirantem pro se, & filiis, concessio intelligatur facta inter vivos, quoad filios tamen censetur donatio causa mortis, & mortis causa capio; quare dubio procul poterit ipse Pater vivens quando cumque illis adimere illud jus, per text. in l. qui mortis 30. de donat. caus. mortis, Natta conf. 501. n. 10. post Socin. Sen. conf. 25. num. 13. in fin. lib. 1. licet quando etiam jus ex paterna stipulatione quæsitum, quæsitum censetur jure donationis inter vivos, quæ nonnisi morte Genitoris confirmatur, ut dictum est, si Pater vivens de feudo, vel emphyteusi disposuerit, ipsi filii neque jus nullum habent revocandi feudum ab eo, cujus favore Pater disposuit fundamenti superius latius, & ea quoque ratione, quia cum nullum jus tunc habeant succedendi in eo, neque habere debent jus illud revocandi, cum revocandi jus à successione reguletur, Giurb. §. 2. glof. 3. num. 89. in fin.

Hinc intelligimus, quod quidquid filio ex eadem Patris stipulatione queritur, iudicatur præfectum, Gozadin. conf. 25. num. 18. & conf. 75. n. 14. cum præfectum dicatur illud omne, quod vel à Patre, vel à Paterna substantia, vel à tertio, patris intuitu, & contemplatione descurrit filio, l. præfectum §. 5. in princ. de iur. dot. & facit text. in l. sed, & si plures 10. §. in arragato de vulgari, Bart. in rub. ff. de pecul. in fin. vers. item potest, Surd. cap. repetito conf. 305. n. 63. Menoch. conf. 309. n. 8. Valac. de iur. emphyteut. g. 49. n. 8. Ruin. conf. 42. n. 11. vers. quia quidquid habet filius, lib. 1. Natta conf. 475. n. 12. 501. n. 5. circa fin. & 503. numer. 4. Rovit. super Pragm. 1. de iur. seu inscript. abus. num. 71. quando maxime vel paternam virtutem, vel industria, vel pecunia interveniat, Gratian. cap. 405. n. 10. juncto n. 11. cap. 554. num. 21. & c. 663. num. 13. cum segg. & minime liquet filiorum merita præfessile, Ancharan. conf. 143. n. 3. quamvis etiam Castill. post Surd. quorid. contr. lib. 4. cap. 5. n. 26. cum segg. ad futuritatem probet, præfectum reputari quidquid conceditur filio Patris contemplatione, licet Pater nihil refundat de suo, quodque donatum filio Patri intuitu censetur ab ipso Patre donatum, vel saltem primo loco donatum Patri, & à Patre brevi manu ipsi filio, unde in puncto quod jus ad feudum novum quæsitum pro se, & filiis, in filiorum, & nepotum personis sit præfectum, & per consequens revocabile, licet sit advenitum in persona prius acquirentis, Galvan. conf. 8. n. 50. & fere per totum, Surd. conf. 305. n. 65. & per sum pluribus in locis per totum conf. & conf. 351. n. 38. vers. non etiam restitit, Gratian. cap. 405. fere per tot. & præcipue n. 47. 10. 11. & 18. Natta conf. 501. n. 13. Socin. Sen. conf. 25. num. 14. in p. qui hac ratione probant genitorem primum acquirentem posse pro libitu suo disporre de feudo ex pacto, & providentia, revocando eam donationem, quæ ex ipsius stipulatione in filium translati censetur, siquidem cum hoc jus descendat à Patre in filium mediante ejus contractu (fortius ubi etiam ejus concurrerit merita, vel pecunia) peculium dicitur præfectum, Gratian. d. c. 405. n. 3. in quo quidem peculio filius non habet titulum, sed nudam administrationem, arg. text. in l. centum 13. C. fam. ercise. Gratian. ibid. num. 5. cum bona præfecta in totum Patri acquiruntur, DD. in l. cum oportet, C. de bonis quæ liberis, Castill. latè d. c. 5. lib. 4. n. 32. unde indubitatum est quod potest filius præjudicare, Gratian. cap. 554. n. 21. vers. in præfectis autem, & 665. num. 14.

Ad ea verò quæ supra n. 64. objectabantur de juramento quod supplet præsentiam, atque acceptationem absentis, ut propterea impedire videatur revocationem juris eidem quæsitum per dictum contractum, seu stipulationem, Respondendo etiam quod juramentum ad favores absentis interpositum est, revocationem donationis absentis facere non impedit, ut ex sententia Aleiat. Grat. Cagnol. Bover. Dec. Paris. Roman. Purpurat. Cravet. Didac. Burgenf. & Adient. ad Alex. penes Theaurum ibi relatum, probat Ger. Spin. conf. 16. num. 97. & multiplici ratione.

Primo scilicet, quia cum juramentum sortitur naturam primordiale, & conditionem actus, super quo interponitur, ad text. in l. fin. qui iussit. cog. non debet stipulationem pro absente factam ante ejus acceptationem irrevocabilem facere, cum natura sua, ut superiora suadent, ante acceptationem irrevocabilis sit, optimè Sanchez in fortioribus terminis expresse donationis de matr. lib. 1. d. disp. 7. n. 24. quod maxime procedit in casu nostro, in quo versamur

Card. de Luca, Lib. I.

in stipulatione per genitorem facta pro filiis in potestate, quam supra, vers. hæc procedunt, num. 77. diximus sapere donationem causa mortis, quæ cum natura sua revocabilis sit, tanquam species ultime voluntatis, cuius ambulatorio utique ad extremum vitæ spiritum, Irrevocabilitatem desumere non debet à juramento, quod contractus cui adjungitur, naturam sequitur, & non alterat, cum imò etiam in simili donatione appositæ foret donantis promissio non revocandi, hanc ex dispositionis qualitate interpretationem sibi vindicaret, nisi donantem peniteat, ut edocuit à Bald. probat in proposito Natta conf. 475. num. 17. de quo meminimus etiam infra verò, demum ad id quod dicitur, in fine præfatis Articuli num.

Secundo, quia per juramentum, vel pactum, nemo obligatur, nisi ille consentiat, cui fit, ut ex Archidiacono alii que arguit idem Sanchez ubi supra, vers. item quia.

Tertio, quoniam licet iurandis religione in contractu adhibiti Deus Opt. Max. adducatur in resem talis promissionis, cum tamen fit facta homini, non Deo, propter modum voti, Deus minime acceptat, donec homo ipse, cui iurans obligatur, acceptet, ergo ante acceptationem talem actum firmitatem juramentum non præstat, quin remaneat revocabilis, ita Sanchez d. loco plures ferens, & inter cæteros Gutierrez, quem in prior editione his contrariis securum sententiam rectissimè postea ad veritatem questionis animadvertentem mutasse refert in postrema editione opinionem.

Et licet Theaur. decif. 78. n. 8. vers. pro concordia veteris multiplex Doctorum cladem, qui in contrariam ierunt sententiam, conciliare studeat utramque dissidentem opinionem, ut scilicet quandoquidem in juramento assertorio non impediatur revocatio, secus vero juramento promissorio, quando nempe donans, vel stipulans pro alio expressè promittit cum juramento non revocare, nec contravenire, dicens quod ipse ita pro concordia distinguat, pro ut in donatione inter virum, & uxorem, atamen hoc non urget in casu nostro, tum quia nullum juramentum promissorium interpositum legitimum, tum etiam quia in donatione inter virum, & uxorem, ad quam se refert Theaurus, prælegatam conciliationem de juramento assertorio, vel promissorio infirmam, ac minime subsistentem probat Rot. coram Buratt. decif. 873. num. 5. & coram Merlino, decif. 287. num. 10. cum segg.

Septimò demum eadem facultas in patre acquirente disponendi de feudo acquisito pro se, & filiis confirmatur ex eo quod, quando Pater stipulatur sibi, & filiis suis, feudum, vel emphyteusum censetur stipulari ordine successivo, quia ubi cadit ordinata charitas, parentes ac filii invitantur semper simili ordine successivo, Doctores in l. Gallus §. quidam rectè, de liber. & posthum. Gratian. cap. 405. num. 7. Socin. Sen. conf. 25. num. 14. in p. Castill. lib. 4. cap. 5. n. 36. Tobias Non. conf. 6. num. 1. ita quod genitor stipulante vivente nullum jus quæsitum censetur filiis, sed tantum post mortem ipsius Patris, seu (ut alii ajunt) jus quæsitum tantum in spe, & non in re, Natta conf. 475. n. 17. vers. nam ad hoc, & conf. 501. n. 12. vers. unde videtur, & num. 22. vers. nam ad hoc, bene Nonius loco supra citato, seu etiam ut inquit Jo. Thom. de Marin. de gener. & qualis feud. tit. 3. num. 16. vers. quid dicemus, jus non dum formatum, sed futurum quandam spem post mortem Patris, juxta Bartoli doctrinam in dicto §. quidam rectè, relati à Natta d. conf. 475. n. 7. & conf. 501. dicto num. 12. Castill. quorid. contr. lib. 4. n. 36. Galvan. conf. 8. n. 47. Intriglioli. de feud. cent. 1. quæst. 10. n. 79. n. 3. quare non prohibetur pater alienandum feudum jus pondum radicatum, & querendum impedire, Ancharan. ubi supra, & bene Natta, & Nonius mox relati, Galvan. videndus, conclusionem plurium auctoritate, & in specie Collegii Bononiensis apud Honded. comprobans loco pariter quo supra, n. 48. & 49. faciunt plura apud Ger. Spin. conf. 16. a. n. 76. quomobrem hoc jus illud potius dici debet jus querendum post parentis mortem, quatenus in prima voluntate perseveret, quam quæsitum, & ideo facilius tolli potest, arg. l. qui autem 6. in princ. qui in fraudem credit. sic filius, & servus præjudicare possunt Patri, & Domino in querendis, licet non in quæstis, ad text. in l. fin. cum ibi notatis, C. de acquir. poss. & solus Prælati potest Ecclesie præjudicare in querendis, juxta notata in l. inebemus, la prima, C. de sacros. Ecclesie. quæ cum aliis in proposito refert Natta conf. 501. n. 43. cum segg. & exornat Becc. conf. 56. num. 36. cum segg. ubi quod licet Principes post aditam hereditatem nequeat in præjudicium vocatorum spiritum legitime, id tamen possit ante aditam in præjudicium etiam fideicom

Bb 4 missa

missariorum, quæ cum aliis pluribus comprobatur *ibidem* numeris sequentibus, quæ pariter confirmat Glub. de success. feud. §. 2. glo. 6. num. 69. cum sequ. plurimis aliis adductis regulis, quod nempe facilius concedatur retentio quam petitio, quod par non sit causa retinendi, & de novo acquirendi, alique similibus. Quatenus autem quis adhuc contendit, quod hoc jus ex paterna stipulatione quæsum recte dicitur quæsum quæsum, omni in casu saltem dici debet ius quæsum conditionale, omnino pendens à genitoris perseverantia, Galvan. dicto conf. 8. paulo ante n. 59. Gratian. cap. 405. n. 12. Natta vidend. conf. 475. num. 17. versic. nam ad hoc respondetur, & 501. num. 22. circa fin.

Et quamvis Surd. cod. conf. 305. n. 60. hoc unum præ ceteris ingerere posse difficultatem agnoscat, quod scilicet si in feudo, vel emphyteusi concessa pro se, & filiis, filii vocati censeantur ordine successivo, licet vivo Patre admitti nequeant, negari certe non possit, quin ipso Patre vivente jus saltem ipsi filii quæsum intelligatur succedendi post patrem, à quo media ipsius stipulatione jus collatum fuit in tempus, quo filii futuri sunt sui iuris, à nexu patriæ potestatis soluti, ideoque tunc saltem profectum dicitur nequeat hoc jus, & consequenter à patre ladi non possit post stipulationem.

Huc tamen obiecto recte occurrit idem Surd. *ibidem* primo probando, quod non definit hoc jus esse profectum eo quod queratur filio à recentio paterni nexu imperii soluto, quia quocumque tempore habeatur, si habet à Patre, profectum reputatur, glo. Magistralis, ac Bart. in l. cum oportet 6. Cod. de bonis que liberis, Surd. supra, n. 61. 62. & 65. Galvan. supra, n. 49. versic. quod si quis obicit ante med.

Respondet secundo, quod si nullum ius genitoris vivente filius intelligitur quæsum, jam habemus intentionem, quia non poterit filius conteri, quod Pater dispendio de feudo non voluerit ius sibi tollere, quia privatio supponit habitum, notis iuribus, & ut inquit Bald. in l. iter §. numer. 2. C. de bonis que liberis, carentie sunt habentium, si vero dicamus quod ius quæsum sit, sed revocabile, ideoque Pater perseverante in eadem voluntate usque ad mortem, indebit iure illo filius experiri contenderet, quando per mutationem voluntatis sibi prorsus ademptum, & revocatum agnosceret, ita post Salyer. & Natt. discurre in puncto ipse Surd. num. 64. & cum eo Galvan. conf. 8. n. 49. vers. secunda off.

Deum obiecta difficultati satisfacit Surd. dicendo, quod negari non potest, quin Pater stipulando feudum pro filio iure profectum donationis censeatur ipsum filium vocare, quod notant etiam Anchar. d. conf. 143. num. 3. & bene Natt. conf. 475. n. 7. cum aliis superius adductis, vers. hinc intelligimus, si ve emolumentum queratur statim in spe, si ve post mortem suam in re, & cum effectu, quomohom quod pater velit filium habere statim, vel in tempus, & ita celerius, vel tardius, non immutat substantiam actus, nec efficere potest quod sit donatio cum circumstantia temporis, quæ citra ipsius actus corruptionem adesse, & abesse potest, ideoque accidentaria, ipso etiam Dialecticorum testimonio, quæ propterea non facit actum differre speciem, unde semper remanet donatio profecta à Patre, & consequenter semper revocabilis, quamvis effectus acquisitionis in id tempus fuerit collatum, quo filii futuri sunt sui iuris, ita concludit Surd. d. conf. 305. & cum eo pertransit Galvan. ubi supra, num. 50.

Et quidem si ex stipulatione pro filiis in quocumque contractu apostita ius filii queretur irrevocabile, hoc immerito tanquam speciale designaretur in actione dotis, inter cuius privilegia hoc enumeratur, quod si filie ius ad dotem queratur ex paterna stipulatione, nequeat Pater ius filie imminuere, & ea quidem ratione, quæ aliis contrahibus communis non est, quia Pater in dote est debitor necessarius, ultra quod dote ad ceteros contractus argui nequeat, cum illa Reipublice favore plurimum donata sit privilegiis, l. 1. & ibi Doctores solut. matrim. ita post Natt. citatis consiliis 475. num. 15. & 501. num. 23. (quibus in locis resolvi fundamenta Bart. conf. 55. & 60. & in l. iuris iurandi, de oper. lib. qui iorio presentis Articuli excitavi. mus ex adverso) & post Socren. sen. prefat. consil. 15. num. 15. lib. 1. discurre Gratian. dicto cap. 405. num. 13. & 14.

Porro hæc omnia nostra in hypothesi dicta videntur ex abundanti, non enim cum in nostro hoc casu ullam legittimam, & ad stipulationem necessitatem intervenisse personam, quæ fuerit pro filiis Domini Comitiss Camilli stipulata, & acceptaverit, certum est autem nullum ius queri,

nisi interveniret nuntius, vel epistola, per text. glo. & Doctores, quos in proposito articulo nostri allegat Surd. conf. 351. n. 29. ubi magistraliter adducit etiam, quando intervenit Nuntius, quod ad hoc fuerit specialiter destinatus, præterea antequam de absentis liqueat acceptatione, recte ipsa quoque revocatur donatio, etiam quilibet pro donatario acceptaverit præter Judicem, & Notarium, quia absenti per quemcumque stipulationem, præter predictas ius non queritur irrevocabile, Natta conf. 501. n. 19. nisi ab eis acceptationem illam ratificet, & ab acceptante assequatur iurium cessionem, ut post glo. & Castren. idem Surd. ibid. firmat n. 31. quod n. 32. ampliat cum Curio Jun. ubi etiam addesse statuit, quod aliter per alterum queri possit, & insuper in contractu constituti clausula accessisset, id quoque extendens n. 32. 33. & 34. ad paternam stipulationem iuxta sententiam adrent. Decii, ipsius Curii Jun. ac aliorum probantium, nullum fieri discrimen inter stipulationem Patris, & tertii cuiuslibet præter Judicem, ac Notarium, quibus tanquam publicis personis iura hæc facultatem putemur indulgent.

Et quamvis præfatos Castrensem, ac Decium ab aliquibus videri reprehendit Surd. alleg. num. 34. rectissime tamen ab omnium vindicat impugnationibus quoad casum nostrum, observando illos quidem rectargui, & bene, quatenus volunt, quod ex stipulatione Notarii non acquiratur ius irrevocabile, à nemine vero reprehendi, quatenus de aliorum acceptatione, aut stipulatione loquuntur.

Et licet regulariter pater stipulati possit pro filiis etiam nondum natis, non tamen interitur quod revocari nequeat ipsa stipulatio, quinimo eo ipso quod est pater qui stipulatur pro filio, hoc stipulationis beneficium profectum dicitur, ideoque pro libito genitoris revocabile, ut hinc recte verbis dicto loco autumatur Surd. vers. Et quamvis, plurima probans autoritate Doctorem, & præcipue Bart. ut signum in recentio §. Flagitii, quod si quis aliquid donet cum pacto, quod post donatarii mortem res donata transeat in tertium, potest utique donator discedere à conventionione ad præjudicium illius tertii.

Prædicta etiam adducta videntur fortioribus in terminis, nam nostrum in casu neque adesse D. Comitiss stipulatio, & acceptatio pro filiis, neque adesse potuit, cum ipse in conceptione sibi facta præsens non fuerit, l. 1. in princip. de verb. oblig. §. Item verborum, & ibi glo. in verbo absentes, de iur. stipulat. nulla Notarii intervenit acceptatio, nulla autem revocationem comperit ex Comitiss Alexandri cuiusque filiorum acceptatione, unde statendum videtur D. Co. Camillum quodcumque ius potuisse ipsi filii admittere, & quamcumque revocare conventionem ipsi favorem, ut hinc fore verbis concludit Surd. dicto num. 35. pluries citat. conf. 351.

Verum est, his omnibus minime obstantibus, quamplures numero, & multis autoritate acerrime defendere Patrem non posse feudum novum ex pacto non solum alienare in extraneos, sed neque prelegare alteri ex filiis, inter quos multi communem contendent sententiam, pluribusque propugnant, adeo ut Valasc. de iur. emphyteut. qu. 49. n. 6. dicat, cavendum esse ab eis qui hæc facultatem tam liberali manu indulgent, licet ab eis potius bene cavendum esse dixerit Michalor. de fratribus, par. 1. cap. 38. ante n. 24. cum imo longe communior sit, ut ipse testatur, opinio iurisperitis firmata pro hæc patris potestate, superiora tamen alii credimus comprobare, quod ipse agit de feudo adquisito, de Patre acquirente, de stipulatione pro filiis in potestate, de concessione facta Patris contemplatione, res transeat sine difficultate, quando maxime (ut nostro veritate in causa) controversia est super dispositione facta de feudo titulo oneroso, erogatione scilicet integri pretii quæsitio, iuxta famigeratam conciliationem unanimum Doctorem voto probatam, quia dicimus primum acquirentem titulo oneroso liberam habere dispositionem de feudo, licet fecerit in acquirentem titulo lucrativo, quam teneatur infra scripti Doctores in fonte viti, quorum

Antesignans est Bald. in l. 1. n. 32. C. per quas personas nobis acquiratur, & conf. 110. n. 2. ibi. Nisi tunc esset emptio ex pecunia patriæ, lib. 5.

2. Aretin. in l. idem Julianus 41. §. si quis alieni, col. 2. vers. ego tamen, de legatis primo.

3. Pincl. in 3. par. l. 1. n. 98. vers. hoc autem tutius, C. de bonis matern.

4. Marant. in l. si potest, n. 30. de acquirend. heredit.

5. Crot. in l. que Roma, §. duo fratres, num. 243. de verb. oblig.

6 Rubens in l. Gallus, §. Quidam recte, num. 189. de liber. lib. 10.

7 Lucas de Pen. in l. 1. Cod. de impon. lucrativ. de script. lib. 10.

8 Caldas Pereir. in comment. ad §. Sed hæc 6. 2. num. 27. in script. de inof. test.

9 Barbol. in collect. DD. ad cap. potuit. 4. num. 155. de locato.

10 Corn. conf. 37. num. 13. in med. vers. conclusi conf. 51. numer. 1. circa med. vers. & hanc consultationem, ubi distinctionem satis rationabilem autumat, & conf. 282. num. 10. ubi quod ita consultum fuerat Perusie per famosissimum Doctorem Joannem Perutii cum subscriptione Caprae lib. 3.

11 Socren. Sen. conf. 25. num. 14. in p. & conf. 27. num. 10. lib. 3.

12 Socren. Jun. conf. 72. n. 35. ante med. vers. qui etiam hanc opinionem, lib. 1. & conf. 160. n. 44. lib. 2.

13 Calcan. numer. 73. & column. 5. post med. vers. & ita est.

14 Gozzadin. conf. 75. num. 14.

15 Jalon. conf. 57. n. 7. 8. 9. in primo.

16 Tobias Nonus conf. 6. n. 2.

17 Celsus Ugo conf. 26. numer. 3. vers. sic etiam legari potest.

18 Ruin. conf. 42. n. 11. junct. n. 17. vers. nec obstant allegata in contrarium, & conf. 48. n. 5. lib. 1.

19 Cravet. conf. 135. numer. 3. ubi quod id sine dubio procedit.

20 Bursatt. in causa Parmensi DD. Comitum Siffia conf. 4. n. 15. cum seq.

21 Emilian. conf. 11. n. 6.

22 Cephal. conf. 3. n. 114. 12. n. 24. & 617. n. 174. junct. num. precectis 74. cum quatuor seq.

23 Lancelotti. inter conf. ultim. volunt. par. 2. conf. 48. num. 9. ubi quod hæc limitatio nunquam fuit ab aliquo probata, & quod quotidie practica hæc servat etiam in fortioribus, & durioribus terminis, quodque hæc declaratio, seu limitatio evidenter habet rationem, & equitatem.

24 Gabriel. conf. 95. n. 5. & 8. lib. 2.

25 Becc. conf. 56. numer. 21. & 35. versic. & in terminis.

26 Riminald. Jun. conf. 18. n. 39. ubi quod hæc opinio non habeat contradicteorem, & in causa Parmensi D. Comitiss Horatii Simonetta conf. 513. n. 19. cum seq.

27 Marchabrun. ab Anguil. conf. 54. numer. 72. cum seq.

28 Turret. conf. 61. n. 45. & 66.

29 Gilenczonius conf. 114. num. 10.

30 Menoch. conf. 158. n. 69. conf. 161. n. 6. ubi inquit solum Guilelmum Hannetonium reperiri contradicteorem, & late conf. 309. n. 18. cum seq. & n. 27. & fere per tot. & de presump. lib. 4. presump. 130. n. 12.

31 Cavagnol. observ. legal. & iuridica in d. conf. 161. Menoch. num. 617. & 42.

32 Galvan. latissime videndus conf. 8. n. 28. & 58. vers. possumus omnium loco, in fin.

33 Natta conf. 475. n. 9. ubi quod doctrina Baldi est magni ponderis, quia valde mature ibidem locutus fuit, & num. 18. ubi quod Doctores tenentes, quod in feudo novo non possit Pater unum filiorum alii præferre, vel dispartes porciones distribuere, male loquuntur, vel saltem corruptum opinio hujus fœdere distinctionis concilianda, & conf. 501. n. 15. vers. non adduco, & conf. 503. n. 3.

34 Peregr. conf. 8. numer. 32. lib. 1. dicens quod indubitata prolecto res est.

35 Plot. ad cap. 129. Martini Laudens. n. 62.

36 Palma. conf. 3. numer. 24. ubi quod sine dubio procedit.

37 Nicolaus Raufner. latè, & bene lib. 3. conf. 11. numer. 65.

38 Surd. conf. 305. n. 36. 351. num. 27. 395. num. 11. & 427. sub num. 11. vers. ego autem, junct. n. 13. & de conf. 209. n. 17. & 290. num. 1. in fin.

39 Gratian. cap. 372. n. 7. 405. n. 1. 11. & 12. ubi quod hæc est opinio verior, & magis communis, & quam plures sequitur est Cor. 511. n. 1. & sequit. 554. n. 2. & 21. ac de num. cap. 663. n. 12. usque ad 17.

40 Galeoti. vidend. contr. lib. 2. contr. 48. n. 48. ubi refert esse doctrinam, quam ubique extollunt Doctores omnes civilista, & feudista.

41 Marefcot. pariter vidend. var. resol. libr. 1. cap. 74. num. 2. ubi quod non solum est distinctio vera, sed communis.

42 Prosper Tripel. inter allegationes diversorum post decisiones Anelli, alleg. 28. n. 2.

43 Ripa observ. 370. n. 2.

44 Gabriel lib. 3. com. opin. de iur. emphyt. conclus. 2. numer. 47.

45 Port. com. opin. libr. 4. conclus. 22. vers. tertio limita.

46 Tiraquell. de retr. ad signa §. 11. gl. 6. num. 25. vers. sed & in feudo.

47 Ancharan. Jun. quæst. fam. quæst. 19. numer. 4. 7. & 9. lib. 1.

48 Egid. Boff. Tit. de Principe, n. 311. circa med. vers. sed in alio feudo.

49 Valasc. de iur. emphyt. q. 49. n. 7.

50 Arifminius Tapat. tit. 38. de feudo novo c. 4. vers. secundum est casus.

51 Sola in comment. ad novas Constitutiones patrie Cismontane rubr. de alienat. honor. feudat. num. 6. videntur.

52 Tusch. litt. A. concl. 439. num. 22.

53 Petr. Gregor. Synrag. Jur. univers. part. 1. libr. 6. de rebus, cap. 18. numer. 4. versic. & in tam varia questione.

54 Rebel. de obligat. iustit. part. 2. lib. 13. quæst. 15. num. 3. & 6.

55 Laurent. de Palat. super statut. quod extantibus masculis filie non succedant, n. 256.

56 Farinac. in fragment. post repet. contr. ad verbo emphyteusis n. 3. post medium.

57 Mangil. de impu. quæst. 436. numer. 33. junctis numeris 31. & 54. & quæst. 37. num. 20. & de evict. quæst. 56. numer. 32.

58 Fachineus contr. iur. lib. 7. cap. 8. circa fin. vers. & ideo illud argumentum, ubi quod jus ex pecunia Patris proveniens exinguit omne jus, quod posset competere filiis ex contractu, vel gratia Domini, & facit etiam lib. 4. cap. 23. vers. respondendo si pater emerit.

59 Merlin. de legitima, lib. 2. tit. 1. q. 5. n. 17.

60 Joannes de Castil. pluribus ornatiissime glomeratis quodid. contr. lib. 4. cap. 5. num. 35. ubi dicit esse singularem doctrinam, & num. 43. addens quod huic conciliationi scribentium omnium huc usque nemo contradicit.

61 Sanleget. in a. civil. l. 70. n. 2. cum seq.

62 Maria de success. legal. part. 3. quæst. 12. art. 5. num. 35. in fine.

63 Galpar. Manzus de testam. tit. 124. 36. n. 9. cum seq. junct. num. 17. in fin.

64 Fulgim. latissime de iur. emphyt. sub tit. de contrahibus emphyteuticis, quæst. 24. & n. 18. usque ad 21. ubi quod hæc opinio non habet difficultatem, & solum reperiri Hannetonium contradicteorem.

65 Michalor. de fratr. vidend. cap. 38. num. 22. cum seq. part. 1.

66 Ursell. in exam. ap. concl. 28. num. 19.

67 Salgad. in Labyam. credit. remissioe, part. 3. cap. 3. num. 44.

68 Antonell. de tempore legali, lib. 2. c. 55. n. 66.

69 Ambrosin. decis. fori Episcopalis Perusini 14. numer. 17. vers. & quamquam.

70 Joseph. Endovici. decis. Luc. 66. num. 9. ubi quod ita in aperto Marte est concludendum.

71 Cortazzan. decis. ejusd. Rot. Lucen. p. n. 75.

72 Milanen. decis. 8. num. 40. ubi quod procedit sine difficultate.

73 Dexart. decis. Sardine 28. num. 31. versic. hinc est.

74 Rora Romana, in Romana de Esilio 7. Februarii 1582. coram Seraphin. num. 17. inter ejus impressas 559. in ordine.

In Romana de Laute 17. Maii 1585. coram S.M. Clemente VIII. allat. in decis. coram Coccin. in Perusini 14. inferius asserenda.

In Romana domus de Crescis 4. Februarii 1605. coram Littà relata in mox citanda coram Cavalier. in Romana emphyteusis.

In dicta Romana Emphyteusis coram Cavalier. 12. Novembris 1612. num. 13. inter recent. decis. 435. part. 1. impressa etiam inter alias, Cavalier. 219. in ordine.

In Bononiensi de Bovis 11. Novembris ejusdem anni 1612. coram Sacrato, num. 1. inter recent. part. 1. decis. in ordine.

